

РЕШЕНИЕ

№ 1579

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10057** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 13.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав по н.а.х. дело № 3003/ 2021 г., е отменено Наказателно постановление № 330448/ 27.02.2018 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на С. А. К., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 18, т.1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал.1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /отменена с § 4 от ПЗР на Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г./.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Столична община, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението, постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, С. А. К., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд София-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред СРС е установено, че на 08.02.2018г. около 15.43 часа. в [населено място], С. А. К. пътувал в превозно средство от обществения градски транспорт – трамвай, обслужващ линия № 10 (инвентарен номер 2033), посока жк Хладилника, след спирка „площад Журналист“. При извършена проверка от контролори по редовността на пътниците към Център за градска мобилност, е констатирано, че К. пътувал без редовен превозен документ, поради което му предложили да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от тях. К. отказал да закупи предложената му карта за еднократно пътуване, поради което свид. Б. пристъпил към съставяне на АУАН, като му разяснил подробно последиците от това. АУАН бил съставен в присъствието на К., след установяване на самоличността му. Актът е подписан от един свидетел, и връчен на К., който го подписал без възражения. Като нарушение в АУАН било вменено, че К. пътувал в горепосоченото превозно средство без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което нарушил разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал.3 НРУПОГТТСО. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

За да отмени НП първостепенния съд е счел, че съдържанието на съставения АУАН не отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН и по-специално на изискването на чл.42, т.5 за посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. За да стигне до този извод съдът е посочил, че в АУАН чрез подчертаване са посочени и трите хипотези предвидени в чл.18, т.1, б. А, б. Б, б. В и чл.35, ал.1, във връзка с чл.34, ал.3 от Наредбата, поради което не става ясно нарушение на кое от трите правила за поведение, регламентирани в чл.18, т.1, е вменено на К. с АУАН. Приел е също, че санкционираното лице не е имало поведение, което да може да бъде подведено под нормата на чл. 18, т. 1, б. „в“ от Наредбата /в относимата редакция/. Обосновал е извод, че посочените процесуални нарушения при съставянето на АУАН са от естество да опорочат цялата административно-наказателна процедура, и водят до невъзможност нарушителят да разбере фактическите и правни рамки на повдигнатото му административно-наказателно обвинение.

Така постановеното решение е неправилно.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС не се споделят от настоящия съдебен състав.

Неправилно съставът на СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от

некомпетентни органи и е налице противоречие между НРУПОГТТСО и ЗАвТП.

Съгласно разпоредбата на чл.18, т.1 от приложимата Наредба в превозните средства на обществения градски транспорт пътниците са длъжни: б. „а“ да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б. „б“ да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване и б.„в“ при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. От изложеното следва, че с посочената разпоредба са въведени три различни нарушения, респ. три различни фактически състава. различни хипотези на изпълнителното деяние на нарушението на Наредбата, но изрично е указано, че вярното се подчертава от актосъставителя. Контролният орган е подчертал „пътуване без редовен превозен документ“ и „отказва да закупи карта за еднократно пътуване „продавана от контролор по редовността на пътниците“, което урежда състава на нарушение установено с чл.35, ал.1, във вр. чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО (отм.), т.е. в това именно се състои и самото нарушение. Няма нищо неясно или неразбираемо относно описанието на нарушението. По-надолу са посочени различни нарушени норми от НРУПОГТТСО (отм.), като верните се подчертават. Това е сторил и актосъставителят, като е подчертал чл.18, т.1, б.„а“, б. „б“ и б. „в“ и чл.35, ал.1 във вр. чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО (отм.). В НП също ясно е описано нарушението, както и законните разпоредби, които са нарушени. Съществените процесуални нарушения винаги обуславят нарушение правото на защита на нарушителя. В настоящият случай такова ограничаване на правото на защита не се констатира. Видно от процесуалното поведение на ответника по касация, както и от самата жалба до СРС, той е разбрал в какво точно се състои нарушението му и с кои норми от НРУПОГТТСО (отм.) не се е съобразил.

Съгласно чл.34, ал.3 от Наредбата при констатиран от контролен орган по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ пътникът е длъжен да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците на стойност двадесет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. В случай на отказ да закупи такава карта длъжностното лице по контрола на пътниците съставя на нарушителя – нередовен пътник АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство съгласно чл.35, ал.1 от Наредбата. Санкционната норма на чл.35, ал.7, т.1 от Наредбата предвижда за случаите, посочени в чл.35, ал.1, вр. с чл.34, ал.3 и ал.5 налагане на глоба във фиксиран размер от 200 /двеста/лв.

Административнонаказателното обвинение в АУАН и наказателното постановление е формулирано в съответствие с очертаните в чл. 35, ал.1, вр. с чл.18, т.1, б.„а“, б.„б“, б.„в“ НРУПОГТТСО признаци от състава на нарушението по начин, който позволява на санкционираното лице да разбере в какво се състои обвинението. Текстовете на чл.18 от Наредбата са систематизирани по следния начин – т.1 въвежда задължения на пътниците: а) да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да

предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на АУАН. В наказателното постановление са посочени и трите разпоредби на чл.18, т.1, но за конкретния случай са приложими б. "а" и б. "б", но това не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение. Разпоредбата на чл.35, ал.1 от Наредбата указва, че при отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител за всяко от тези нарушения длъжностното лице по контрол на пътниците съставя АУАН по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) като за целта нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нередовният документ на хартиен носител се изземва и предава в [фирма], т.е. на санкция по чл.35, ал.1 от Наредбата подлежи пътник, който е без редовен превозен документ и е отказал закупуване на карта за еднократно пътуване от контролър или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител.

Следователно деянието на С. А. К. е коректно описано от фактическа страна и правилно квалифицирано в наказателното постановление.

При извод за доказаност на извършеното от ответника по касационната жалба нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване от контролъра по редовността на пътниците, същият подлежи на административно наказване. Касае се за деяние със широко разпространение, застрашаващо икономическите интереси както на превозвача, така и на онези пътници, които ползват обществения транспорт, изпълнявайки задълженията си по договора за превоз. По тези съображения съдът приема, че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28, б. "а" от ЗАНН.

По отношение на определяне на санкцията обаче, съдът следва да вземе предвид измененията в нормативната уредба.

С решение на СОС №178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. е приета Наредбата на Столичен общински съвет за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, в чийто чл.47, ал.1 се посочва, че при констатирано нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване длъжностното лице – контролър по редовността на пътниците съставя АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Санкцията за установено по реда на чл.47 от Наредбата нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, според чл.49 от Наредбата е във фиксиран размер от 50 /петдесет/ лв.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган за извършено нарушение, което е квалифицирано правилно от АНО. Както бе посочено, разглежданите обществени отношения са преуредени в приетата на 05.04.2018 г. Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията за пътуване с обществения

градски транспорт на територията на Столична община преди постановяване на въззивното решение. За административното нарушение пътуване без редовен превозен документ и отказ да се закупи карта за еднократно пътуване размерът на санкцията от 200 /двеста/ лв. е намален на 50 /петдесет/ лв. във фиксиран размер. Следователно, съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН налице е основание за прилагане на по-благоприятния закон като наказателното постановление бъде изменено чрез намаляване размера на санкцията за извършеното нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, от 200 лв. на 50 лв.

При този изход на спора и на основание чл. 63д (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) при направеното своевременно искане, на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид това, Административен съд София-град, XX касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.)

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 13.07.2021 г. по н.а.х. дело № 3003 / 2021 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ № 330448/ 27.02.2018 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на С. А. К., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/, като НАМАЛЯВА същата на 50 /петдесет/ лв.

ОСЪЖДА С. А. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община разноски по водене на делото в размер на 100 /сто/ лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.